

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 22 februari 2021
(OR. en)

6209/21

**Interinstitutionellt ärende:
2021/0039(COD)**

**MAR 19
TRANS 91
EDUC 61
SOC 93
ETS 2
MI 101
CODEC 239**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	18 februari 2021
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2021) 71 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland

För delegationerna bifogas dokument – COM(2021) 71 final.

Bilaga: COM(2021) 71 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.2.2021
COM(2021) 71 final

2021/0039 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för
erkännande av bevis från tredjeland**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med detta förslag är att ändra övergångsbestämmelserna i direktiv (EU) 2017/2397 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart (nedan kallat *direktivet*) så att de omfattar kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av tredjeländer (nedan kallade *tredjelandshandlingar*).

I artikel 38 i direktivet fastställs övergångsbestämmelser för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas före den 18 januari 2022 (dagen efter utgången av tidsfristen för införlivandet av direktivet). I allmänhet förblir de berörda handlingarna giltiga i högst 10 år på de inre vattenvägar i unionen där de var giltiga före detta datum.

Förutom för de båtförarcertifikat för navigering på Rhen som avses i artikel 1.5 i direktiv 96/50/EG innehåller direktivet emellertid inga övergångsbestämmelser för handlingar som utfärdas av tredjeländer och som för närvarande erkänns av medlemsstaterna unilateralt eller i enlighet med deras internationella avtal.

Från och med den 17 januari 2022 kommer därför tredjelandshandlingar att erkännas i unionen först när kommissionen har antagit en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.5 i direktivet om att i unionen erkänna handlingar som utfärdas av det berörda tredjelandet.

Eftersom förfarandet för erkännande av tredjelandshandlingar grundar sig på en bedömning av systemen för utfärdande av bevis i det tredjeland som lämnar in begäran, för att man ska kunna avgöra om utfärdandet av de bevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som anges i begäran omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i direktivet, är det osannolikt att erkännandeförfarandet kommer att kunna slutföras före den 17 januari 2022.

För det första måste de berörda tredjeländerna anpassa sin nationella lagstiftning till kraven i direktivet för att förfarandet ska kunna slutföras före detta datum.

För det andra måste kommissionen bedöma systemet för utfärdande av bevis i det tredjeland som lämnar in begäran och anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.5 i direktivet.

I avsaknad av en genomförandeakt enligt artikel 10.5 i direktivet, genom vilken handlingar som utfärdas av det berörda tredjelandet erkänns i unionen, kommer personer som innehar handlingar som utfärdats av det tredjelandet inte att tillåtas att navigera på unionens inre vattenvägar.

Denna situation kan skapa betydande praktiska svårigheter, särskilt när det gäller navigering på Donau, eftersom besättningsmedlemmar som innehar tredjelandsdokument utgör en betydande del av arbetsstyrkan.

Syftet med detta förslag är att föreskriva en lämplig period under vilken en medlemsstat, på grundval av sina nationella krav som fastställts före den 16 januari 2018 och med avseende på den medlemsstatens territorium, får fortsätta att erkänna handlingar från tredjeländer som för närvarande erkänns av den medlemsstaten unilateralt eller på grundval av ett internationellt avtal. Tillämpningsområdet för denna övergångsbestämmelse är begränsat till handlingar som utfärdas före

brytdatumet (den 18 januari 2023), vilket fastställs utifrån dagen efter utgången av perioden för införlivande av direktivet (den 17 januari 2022), förlängt med ett år. Med detta brytdatum tas hänsyn dels till att det tredjeland som lämnar in en begäran om erkännande måste anpassa sina krav till dem som fastställs i direktivet, dels till att kommissionen kommer att behöva bedöma systemet för utfärdande av bevis i tredjelandet i fråga och, när så är lämpligt, anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.5 i direktivet.

Syftet med denna lösning är att säkerställa en smidig övergång till det system för erkännande av tredjelandshandlingar som fastställs i artikel 10 i direktivet, genom att ge tredjeländerna den tid som behövs för att anpassa sina krav till dem som fastställs i direktivet samt göra det möjligt för kommissionen att bedöma deras system för utfärdande av bevis och vid behov anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.5 i direktivet. Den kommer också att säkerställa rättssäkerhet för enskilda och ekonomiska aktörer som är verksamma inom sektorn för transport på inre vattenvägar.

Det bör dessutom tas hänsyn till att ett tredjeland kan utfärda nya bevis i utbyte mot de handlingar som omfattas av övergångsbestämmelserna så snart kommissionen erkänner de kvalifikationsbevis som utfärdats av tredjelandet i fråga. Det är därför nödvändigt att klargöra att dessa nya bevis kommer att erkännas på alla inre vattenvägar i unionen, om inte annat följer av artikel 10.3 i direktivet och under förutsättning att de villkor för utbyte som tillämpas av tredjelandet har konstaterats vara identiska med dem i artikel 38.1 och 38.3 i direktivet.

Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Detta förslag, genom vilket det införs övergångsbestämmelser för tredjelandshandlingar som erkänns i vissa medlemsstater före den 18 januari 2022, utgör en ändring med begränsad räckvidd av direktiv (EU) 2017/2397. Det syftar till att undvika störningar på arbetsmarknaden inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna. Förslaget är därför förenligt med befintlig lagstiftning inom denna sektor.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget gäller säkerhet och mobilitet på området för transport på de inre vattenvägarna. Det innebär en ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller erkännande av tredjelandshandlingar under övergångsperioden.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden är artikel 91.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*).

- **Subsidiaritetsprincipen**

Syftet med förslaget är att ändra direktiv (EU) 2017/2397 på det sätt som krävs för de syften som beskrivs ovan. Det enda sättet att uppnå det eftersträvade målet är genom en rättsakt på unionsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Det föreslagna direktivet anses vara proportionerligt, eftersom det föreskriver en begränsad och nödvändig rättslig ändring som syftar till att förhindra störningar på arbetsmarknaden och säkerställa en säker och effektiv drift på de inre vattenvägarna. Bestämmelserna i förslaget är inte mer långtgående än vad som krävs för ändamålet.

- **Val av instrument**

Eftersom syftet med förslaget är att ändra direktiv (EU) 2017/2397, bör det ha samma rättsliga form. Ett direktiv från Europaparlamentet och rådet är därför det lämpliga rättsliga instrumentet.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt, eftersom förslaget ändrar befintlig lagstiftning. Tillämpningsområdet är dessutom mycket begränsat.

- **Samråd med berörda parter**

Färdplanen för detta initiativ offentliggjordes på webbplatsen för bättre lagstiftning under fyra veckor. Med tanke på ändringens mycket begränsade omfattning finns det inget behov av ytterligare offentligt samråd om förslaget.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Den föreslagna åtgärden har varit föremål för en juridisk och teknisk analys inom kommissionen för att säkerställa att den uppnår sitt avsedda syfte samtidigt som den begränsas till vad som är absolut nödvändigt.

- **Konsekvensbedömning**

Det finns inget behov av en konsekvensbedömning, eftersom det inte finns några alternativ som väsentligen skiljer sig från det föreslagna. Syftet med förslaget är att förlänga den nuvarande situationen under en begränsad period.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har ingen påverkan på tillämpningen eller skyddet av grundläggande rättigheter.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Ej tillämpligt.

5. **ÖVRIGA INSLAG**

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Ej tillämpligt.

- **Förklarande dokument**

Medlemsstaternas anmälningar av de införlivandeåtgärder som berörs av förslaget bör inte åtföljas av ett dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i ändringsdirektivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Kommissionen ser inga skäl för ett sådant dokument eftersom det inte krävs för övriga bestämmelser i direktiv (EU) 2017/2397.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Genom artikel 1 läggs de nya punkterna 7 och 8 till i artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397.

Genom den nya artikeln 38.7 ges medlemsstaterna möjlighet att fortsätta att erkänna tredjelandshandlingar på grundval av sina nationella krav som fastställdes innan direktiv (EU) 2017/2397 trädde i kraft (16 januari 2018). Erkännandet är begränsat till de inre vattenvägar som är belägna inom den berörda medlemsstatens territorium och kan inte tillämpas efter den 17 januari 2032. Tillämpningsområdet för denna övergångsåtgärd får endast omfatta handlingar som utfärdas av ett tredjeland före brytdatumet (18 januari 2023).

Genom den nya artikeln 38.8 klargörs att om det berörda tredjelandet utfärdar nya bevis i utbyte mot de handlingar som omfattas av övergångsbestämmelserna, kommer dessa nya bevis att erkännas på alla inre vattenvägar i unionen, om inte annat följer av artikel 10.3 i direktivet och under förutsättning att de villkor för utbyte som tillämpas av tredjelandet har konstaterats vara identiska med dem i artikel 38.1 och 38.3 i direktivet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv (EU) 2017/2397 vad gäller övergångsbestämmelser för erkännande av bevis från tredjeland

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397³ fastställs övergångsbestämmelser för att säkerställa fortsatt giltighet för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas före utgången av direktivets införlivandeperiod och för att ge kompetenta besättningsmedlemmar rimlig tid att ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett annat bevis som erkänns som likvärdigt. Med undantag för de båtförarcertifikat för sjöfart på Rhen som avses i artikel 1.5 i rådets direktiv 96/50/EG⁴ gäller dock dessa övergångsbestämmelser inte de kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats av tredjeländer och som för närvarande erkänns av medlemsstaterna enligt deras nationella krav som fastställdes innan direktiv (EU) 2017/2397 trädde i kraft.
- (2) I artikel 10.3, 10.4 och 10.5 i direktiv (EU) 2017/2397 fastställs förfarandet och villkoren för erkännande av bevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av myndigheter i ett tredjeland.
- (3) Eftersom förfarandet för erkännande av tredjelandshandlingar grundar sig på en bedömning av systemen för utfärdande av bevis i det tredjeland som lämnar in begäran, för att man ska kunna avgöra om utfärdandet av de bevis,

¹ EUT C , , s. .

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2397 av den 12 december 2017 om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG (EUT L 345, 27.12.2017, s. 53).

⁴ Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

tjänstgöringsjournaler och loggböcker som anges i begäran omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i direktiv (EU) 2017/2397, är det osannolikt att erkännandeförfarandet kommer att kunna slutföras före den 17 januari 2022.

- (4) För att säkerställa en smidig övergång till det system för erkännande av tredjelandshandlingar som fastställs i artikel 10 i direktiv (EU) 2017/2397 är det nödvändigt att föreskriva övergångsbestämmelser som ger tredjeländerna den tid som krävs för att anpassa sina krav till dem som fastställs i direktivet samt att göra det möjligt för kommissionen att bedöma deras system för utfärdande av bevis och vid behov anta en genomförandeakt i enlighet med artikel 10.5 i direktivet. Dessa bestämmelser skulle också säkerställa rättssäkerhet för enskilda och ekonomiska aktörer som är verksamma inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna. Mot bakgrund av dessa mål är det lämpligt att fastställa brytdatumet för de tredjelandshandlingar som omfattas av dessa övergångsbestämmelser utifrån utgången av perioden för införlivande av det direktivet, förlängt med ett år.
- (5) För att säkerställa överensstämmelse med de övergångsbestämmelser som är tillämpliga för medlemsstaterna enligt artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397 bör övergångsbestämmelserna för kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av tredjeland och erkänns av medlemsstaterna inte gälla efter den 17 januari 2032. Erkännandet av sådana kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker bör dessutom begränsas till de inre vattenvägar i unionen som är belägna i den berörda medlemsstaten.
- (6) För att säkerställa överensstämmelse med de övergångsbestämmelser för kvalifikationsbevis som utfärdas av medlemsstaterna är det lämpligt att klargöra att kvalifikationsbevis som utfärdas av ett tredjeland i utbyte mot bevis som omfattas av övergångsbestämmelserna bör gälla på alla inre vattenvägar inom unionen, under förutsättning att det berörda tredjelandet har beviljats erkännande i enlighet med artikel 10.3 i direktiv (EU) 2017/2397 och att de krav för utbyte som tillämpas av det tredjelandet har konstaterats vara identiska med dem i artikel 38.1 och 38.3 i det direktivet med avseende på medlemsstaterna.
- (7) För att ge företag och arbetstagare inom sektorn för transport på de inre vattenvägarna rättslig klarhet och säkerhet bör direktiv (EU) 2017/2397 därför ändras i enlighet med detta.
- (8) För att medlemsstaterna så snart som möjligt ska kunna införliva de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv bör det träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 38 i direktiv (EU) 2017/2397 ska följande punkter läggas till som punkterna 7 och 8:

”7. Till och med den 17 januari 2032 får medlemsstaterna fortsätta att, på grundval av de nationella krav i medlemsstaterna som fastställts före den 16 januari 2018, erkänna kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdas av ett tredjeland före den 18 januari 2023. Erkännandet ska begränsas till de inre vattenvägarna på den berörda medlemsstatens territorium.

8. Kvalifikationsbevis som utfärdas av ett tredjeland i utbyte mot de kvalifikationsbevis som avses i punkt 7 ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen om inte annat följer av

artikel 10.3 och under förutsättning att de villkor för utbytet som tillämpas av tredjelandet har konstaterats vara identiska med dem som fastställs i punkterna 1 och 3 i den här artikeln.”

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 17 januari 2022 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande